

Суб'єкт права на конституційну скаргу – іноземець, який постійно проживає в Україні, Бялік Дан – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, частині четвертій статті 41, частині першій статті 55, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України положень пункту 4 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404-VIII.

На думку автора конституційної скарги, закінчення виконавчого провадження у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника, має наслідком невиконання відповідного судового рішення і позбавляє стягувача навіть примарної можливості реалізувати конституційне право на виконання такого рішення. За доводами суб'єкта права на конституційну скаргу, прийняттям оспорюваного положення Закону № 1404 держава відмовилася від позитивного обов'язку забезпечення виконання судового рішення, чим також порушила право власності особи на стягнуті за рішенням суду грошові кошти.